

ABSTRAKT

Tato bakalářská práce se zabývá analýzou použití mytologických bytostí řecko-římského panteonu v poezii vybraných současníků českého historika Františka Palackého. První část práce se zaměřuje na rozbor kontextu dané doby a literárních inspirací, antických i dobových, které mohly díla ovlivnit. Ve druhé části dochází k samotnému rozboru sbírek a analýze zmíněných bytostí. Národní obrození je dobou zaměřenou z velké části na historii a mytologii národa, přesto se však na antické tradice, na kterých stojí evropská literatura, nezapomnělo. Antická kultura byla v této době stále brána za velmi hodnotnou a autoři se snažili přiblížit její mytologii a převést ji do té české nebo slovanské verze.

To se dělo v hojné míře hlavně v poezii Jána Kollára. Jeho verze slovanských bohů, které je jednoduché přirovnat k těm řeckým a římským (například Mílek, který je českou verzí Amora), pronikly i do poezie jeho současníků. Nicméně používali se i běžné verze bohů, jaké byly známé z děl klasických autorů (Ovidius, Homér). Tito bohové jsou v básních používáni hlavně jako symboly pro jejich domény. Nejčastěji bývala užívána Luna jako symbol pro měsíc a Zefyros jako symbol pro mírný vítr. To platí i pro hrdiny, například princezna Filoméla je často zaměňována se slavíkem. Každý z básníků vzývá Múzy a jejich pána Apollóna.

KLÍČOVÁ SLOVA

antická mytologie, národní obrození, poezie, František Palacký, Pavel Josef Šafařík, Ján Kollár, František Ladislav Čelakovský, Josef Krasoslav Chmelenský, Josef Jaroslav Langer, Matěj Pěvoslav Havelka, Karel Hynek Mácha, František Jaromír Rubeš, Rukopisy královedvorský a zelenohorský